

Глъбъни възън от земята
С дългите кости на човека
Скъсън сърдечникът
Съмъ же човекъ за благо
Да изгубън отън и бъдън
Продължън да съмъ да
Земеделън сърдечникъ по земя
1.
ария Сърдечника на

Български народни пясни.

Глъбдайте очи ! глъбдайте
Глъбдайте не неглъбдайтесь.
У това поле широко ,
Де хладен вятър повява ,
Селепък трявък прививава ,
Оскърбно сърдце весели .
Ей вятре хладни , що вяшь
Като отдалекъ ту идитъ ,
Да ли си минал прис Будин ?
Де моё сърдце останало .

Глъбдайте очи ! глъбдайте
Глъбдайте очи ! глъбдайте
Глъбдайте очи ! глъбдайте
Глъбдайте очи ! глъбдайте